ति। तस्मादश्वः पशूनां यशस्वितमः। देवभ्यस्त्वेत्यधस्तात्। देवा वै देवानामपचिततमाः। अपचितिमेवास्मिन् दधाति। तस्मादश्वः पशूनामपचिततमः॥ ॥ २॥

सर्व्वेभ्यस्त्वा देवेभ्य इत्युपरिष्टात्। सर्व्वे वै देवास्त्विषिमन्तो हरस्विनः। त्विषिमेवास्मिन् हरो दधाति। तस्मादश्वः पशूनां त्विषिमान् हरस्वितमः। दिवे त्वान्तरिक्षाय त्वा पृथिव्यै त्वेत्याह। एभ्य एवैनं लोकेभ्यः प्रोक्षति। स ते त्वासते त्वाङ्ग्यस्त्वौषधीभ्यस्त्वा विश्वेभ्यस्त्वा भूतेभ्य इत्याह। तस्मादश्वमेधयाजिनꣳ सर्व्वाणि भूतान्युपजीवन्ति। ब्रह्मवादिनो वदन्ति। यत्प्राजापत्योऽश्वः॥ अथ कस्मादेनमन्याभ्यो देवताभ्योऽपि प्रोक्षतीति। अश्वे वै सर्व्वा देवता अन्वायत्ताः। तं यद्विश्वेभ्यस्त्वा भूतेभ्य इति प्रोक्षति। देवता एवास्मिन्नन्वायातयति। तस्मादश्वे सर्व्वा देवता अन्वायत्ताः॥ ३॥

सारसारितमोऽपचिततमः प्राजापत्योऽश्वः पञ्च च॥

अन० ७॥